Ac36e-19011116-01

Ἐνιαυτὸν ... δρ. 16 ‖ Ἑξάμηνον .. δρ. 8

ΑΡΧΟΝΤΑΙ ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Τὴν 1ην καὶ 15ην ἑκάστου μηνὸς εἰς τὸν ΔΙ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ
Ὅλαι αἱ ἐπιστολαὶ ἀπευθύνονται πρὸς τὸν Διευθυντὴν
Τηλεγραφικὴ διεύθυνσις: "ΣΚΡΙΠ,, Ἀθῆναι
Τιμὴ ἑκάστου φύλλου λεπτὰ 5.

# ΣΚΡΙΠ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΥΣΟΥΛΑΚΟΣ

Ἐνιαυτὸν .... δρ. 20 ‖ Ἑξάμηνον .. δρ. 10
ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Δημοσιεύονται παντ ἰδιαιτέρας συμφωνίας καὶ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
Αἱ ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν
Ἀριθ. τοῦ τηλεφώνου τοῦ "ΣΚΡΙΠ,, 179
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται

ΑΘΗΝΑΙ, Παρασκευὴ 16 Νοεμβρίου 1901 | Γραφεῖα': Ὁδὸς Αἰόλου Ἀριθ. 120 | ΕΤΟΣ Ζ'. — Περίοδος Β'. — Ἀριθ 2247

## ΟΛΟΙ ΙΣΟΙ

Σεμνύνεται κανεὶς ἀληθῶς, διότι εἶνε Ἕλλην, ὅταν βλέπῃ τὴν δικαιοσύνην τῆς πατρίδος του νὰ ἐξισώτῃ ὅλους ἀπέναντι τοῦ νόμου. Δὲν ἀποκρύπτομεν ὅτι εἰς τὴν τελευταίαν ὑπόθεσιν τῆς ὁδοῦ Ἀγχέσμου, εὐθὺς μὲ τὰς πρώτας ἀποκαλύψεις, ἐγεννήθη ἡ ὑπόνοια εἰς τὸν λαὸν ὅτι τὰ κυριώτερα πρόσωπα τοῦ δράματος θὰ ἔμενον ἀκαταδίωκτα. Τόση εἶνε ἡ πεποίθησις τοῦ κοινοῦ περὶ τῆς ἐπιδράσεως τῆς πολιτικῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης, ὥστε ἡ ὑπόνοια αὕτη ὑπῆρξε καθ' ὅλα δικαιολογημένη καὶ βάσιμος. Εὐτυχῶς τὰ γεγονότα, τὸ ἓν κατόπιν τοῦ ἄλλου, ἔρχονται ἤδη καὶ ἐξαλείφουν πᾶσαν ἀμφιβολίαν, πᾶσαν δυσπιστίαν, πᾶσαν ὑποψίαν. Ἡ Ἑλληνικὴ δικαιοσύνη ἀποδεικνύεται τὴν φορὰν αὐτὴν ἀξία τῆς μεγαλειτέρας ἐκτιμήσεως καὶ τοῦ βαθυτέρου σεβασμοῦ. Τί θὰ εἴπῃ βουλευτής, ἢ ὑπουργὸς ἢ πρωθυπουργὸς ἀπέναντι τοῦ νόμου, ἢ κοῖον εἶνε ἐκεῖνο τὸ ἐξώμα ἐντὸς τοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον δίδει τὸ δικαίωμα τῆς δολοφονίας; Ὑπῆρξαν βεβαίως ἐποχαὶ καὶ ἤδη καὶ πολιτισμοί, οἵτινες ἐξήρεσαν πολλὰ ἄτομα ἀπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ κοινοῦ νόμου καὶ κατέστησαν αὐτὰ ἀνεύθυνα οἱασδήποτε ἐγκληματικῆς πράξεως. Ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶνε Ἐνετία, ὅλοι δὲ ὅσοι κατοικοῦν τὸ μικροσκοπικὸν αὐτὸ Κράτος πρέπει νὰ μάθουν ὅτι ἔχουν ὑπεράνω αὐτῶν τὸν ἴδιον νόμον καὶ τὸν ἴδιον δικαστήν. Εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ φόνου τοῦ Κασσαβέτη τεράστιαι κατεβλήθησαν προσπάθειαι νὰ σιγήσουν οἱ νόμοι ἀπέναντι τοῦ πολίτευτοῦ, ἀπέναντι τοῦ βαθυπλούτου, ἀπέναντι τοῦ ἰσχυροῦ πρὸς τιμὴν τῆς Ἑλληνικῆς δικαιοσύνης αἱ προσπάθειαι αὗται πᾶσαι ἐναυάγησαν, ὅσοι δὲ ἀπεκαλύφθησαν ὡς ἐνεχόμενοι εἰς τὸ ἔγκλημα δρᾶμα τῆς προχθεσινῆς νυκτὸς εὑρίσκονται ἤδη ὑπὸ τὴν βαρεῖαν δικαστικὴν χεῖρα μέλλοντες νὰ ὑποστῶσι τὸ πλῆγμα τῆς βαρυτάτης ποινῆς τοῦ ἐγκλήματός των. Ὁ θρίαμβος οὗτος τοῦ δόγματος τῆς ἰσότητος ὅλων τῶν Ἑλλήνων πρὸ τοῦ νόμου ἐξυψοῖ τὴν δικαιοσύνην τοῦ τόπου καὶ στερεώνει τὴν πεποίθησιν τοῦ λαοῦ ἐπ' αὐτῆς.

## ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ

Ἐγεννήθη καὶ τὸ ζήτημα αὐτό· ἢ μᾶλλον τὸ προεκάλεσαν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅπως ὁ κ. Καρτάλης ἀφεθῇ ἐλεύθερος μέχρι τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς. Καὶ ἰσχυρίσθησαν οἱ κύριοι αὐτοὶ ὅτι τὸ γράμμα τοῦ Συντάγματος ἀπαγορεύει τὴν προφυλάκισιν βουλευτοῦ, διαρκούσης τῆς Συνόδου, ἄ ευ ἀδείας τοῦ Νομοθετικοῦ σώματος, ὅτι ἡ Σύνοδος διαρκεῖ τώρα μὲ τὰς διακοπὰς καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν κανεὶς βέβηλος δικαστὴς δὲν θὰ τολμήσῃ νὰ θέσῃ τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ κατηγορουμένου διὰ τὴν δολοφονίαν τῆς ὁδοῦ Ἀγχέσμου! Οὐδεὶς ἀρνεῖται τὸ ἀκαταδίωκτον τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν, οὐδ' εἶ ἐ ἀνάγκη νὰ ὁμιλήσουν οἱ νομομαθεῖς διὰ νὰ ἐρμηνεύσουν τόσον σαφὲς ἄρθρον τοῦ Συντάγματος. Ἀλλ' ἐὰν πρέπει νὰ μὴ θυσιάζεται τὸ πνεῦμα τοῦ νομοθέτου εἰς τὸ γράμμα τοῦ νόμου, ὁ κ. Καρτάλης δύναται νὰ συλληφθῇ καὶ νὰ προφυλακισθῇ ὄχι διὰ τόσον στυγερὰν κατηγορίαν, ἥτις ἔχει ἐξεγείρει τὴν κοινὴν γνώμην, ἀλλὰ καὶ διὰ πολὺ ὀλιγώτερον θορυβώδη. Διὰ ποῖον λόγον ἐθεσπίσθη τὸ ἀκαταδίωκτον τῶν βουλευτῶν; Ὄχι βεβαίως διὰ νὰ δημιουργῇ ἀνευθύνους δολοφόνους, οὔτε διὰ νὰ δίδῃ ἐγκληματικὰ δικαιώματα εἰς ὡρισμένην τάξιν πολιτῶν· διότι τὸ Σύνταγμα ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἠδύνατο νὰ εἴπῃ ὅτι οἱ Ἕλληνες βουλευταὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ φονεύουν, νὰ κλέπτουν, νὰ ἀτιμάζουν ἀτιμωρητεί. Τὸ πνεῦμα τοῦ νομοθέτου συνεπῶς ἦτο νὰ προστατεύσῃ τὰς βουλευτικὰς ἐργασίας κατὰ πάσης παρεμποδίσεως αὐτῶν, τὴν ὁποίαν ἠδύνατο νὰ προκαλέσῃ μία οἱαδήποτε δικαστικὴ ἐνέργεια.

Ἀλλ' εἰς τὸ σημερινὸν βῆμα δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ἀφεθῇ ἀκαταδίωκτος ὁ βουλευτής. Τί σημαίνει ὅτι οἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς διεκόπησαν χωρὶς νὰ παύσουν ἐντελῶς; Τὸ σύστημα εἶνε ὅτι τὸ Νομοθετικὸν σῶμα ἀργεῖ καὶ θὰ ἀργῇ ἐπὶ τεσσαράκοντα ὅλας ἡμέρας. Ἐὰν μετὰ τὴν παρέλευσιν αὐτῶν ὁ βουλευτὴς Βόλου χρειάζεται περισσότερον εἰς τὴν Βουλὴν ἢ εἰς τὴν Δικαιοσύνην ἀς ἀνοιγοῦν αἱ πύλαι τῶν φυλακῶν καὶ ἀς ἐξέλθῃ.

## Η ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ

Ἀδίκως, νομίζομεν, ἐπετέθη μία συνάδελφος χθὲς κατὰ τῆς Εἰσαγγελικῆς ἡμῶν ἀρχῆς, ἰσχυρισθεῖσα ὅτι κατεστρίφθη τὸ εἰσαγγελικὸν γοήτρον, διότι ὁ κατηγορούμενος διὰ τὴν δολοφονίαν τῆς ὁδοῦ Ἀγχέσμου ἐξητάσθη εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον τῆς «Μεγάλης Βρεττανίας» καὶ οὐχὶ εἰς τὸ Εἰσαγγελικὸν κατάστημα. Εἴμεθα κεκηρυγμένοι ὑπὲρ τῆς ἐλευθέρας καὶ αὐτοβούλου δράσεως τῶν ἀνακριτικῶν ἀρχῶν, δὲν φρονοῦμεν δὲ ὅτι δυνάμεθα νὰ ἐπιχρίωμεν τὰ γεγονότα, ὅταν ἀγνοοῦμεν τοὺς λόγους, οἵτινες τὰ προεκάλεσαν. Βεβαίως καὶ ὁ κ. Καρτάλης ὤφειλε νὰ ἐξετασθῇ ὁμοῦ μὲ τοὺς ἄλλους μάρτυρας τῆς ὑποθέσεως, διότι ὁ νόμος ὁρίζει ποῖα πρόσωπα ἐξαιροῦνται τῶν συνήθων διατυπώσεων, μεταξὺ δὲ αὐτῶν δὲν συγκαταλέγονται καὶ οἱ ἑκατομμυριοῦχοι. Ἀλλ' ἔκρεπε νὰ ἐρωτηθῇ καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς διὰ ποίους λόγους ἐνήργησεν ὡς ἐνήργησε. Καὶ εἶχε βεβαίως λόγους τοιούτους σοβαροὺς ὁ κ. Λυκουρέζος, τοὺς ὁποίους δὲν πρέπει νὰ ἔχωμεν τὴν ἀξίωσιν ὅπως μᾶς τοὺς διακοινώσῃ. Τὸ σπουδαῖον εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν εἶνε ὅτι τρεῖς ὥρας μετὰ τὸ ἔγκλημα ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ εἶχεν ἀνεύρῃ καὶ τοὺς τρεῖς δολοφόνους, μαζὶ μὲ αὐτοὺς καὶ τοὺς ἠθικοὺς αὐτουργοὺς τοῦ ἐγκλήματος. Τοῦτο δὲ ἀκοτελεῖ τιμὴν διὰ τὴν δικαιοσύνην τῆς πατρίδος μας οὐχὶ μικρά.

## ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Η ΣΑΡΑΚΟΣΤΗ ΚΑΙ Η ΝΗΣΤΕΙΑ.— ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΛΕΓΡΦΗΜΑΤΑ. — Η ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ ΚΑΙ Η ΑΛΛΑΓΗ ΤΟΥ ΒΕΖΥΡΗ.— Ο ΚΟΡΑΗΣ ΜΕ ΤΑΣ ΚΛΕΙΔΑΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ. — ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΕΝ ΑΒΥΣΣΗΝΙΑ. ΠΩΣ ΘΑ ΤΗΝ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΩΜΕΝ.

Εἰσήλθομεν ἐπὶ τέλους εἰς τὴν σαρακοστήν. Διὰ πρώτην ἡμέραν χθὲς κατηναλώθη ὁ ἱστορικὸς τεραμὰς καὶ τὸ ἔλαιον. Οἱ Ἀθηναῖοι ἄλλως τε ἀκολουθοῦν τὴν αὐστηρὰν διαταγὴν τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία διατάσσει ρητῶς.

«Ἀφεῖξις τῆς Ρεζάν. Νηστεία ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας!»

Δὲν γνωρίζομεν ποῖα τάξις τηρεῖ αὐστηρότερον τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας περὶ νηστείας. Ὡς ἀπεδείχθη μέχρι σήμερον τοὐλάχιστον οἱ βουλευταὶ νηστεύουν περισσότερον τῶν ἄλλων συμπολιτῶν μας. Δυστυχῶς διεκόπησαν αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς ἄλλως ἐὰν ἐφηφίζοντο νομοσχέδια καὶ ἐνόσταζον οἱ βουλευταὶ εἰς τὰ καθίσματά των, ὅλοι θὰ παρέμενον κατὰ τὸ σύνηθες νύστες!

Ἐρώτησις πρὸς ἀρχιεπίσκοπον.

— Σεβασμιώτατε, ποῖοι εἶνε ἀκριβῶς οἱ κανόνες τῆς νηστείας;

— Δὲν εἶμαι ἀρμόδιος παιδί μου. Κα ἕνα Δηλιγιαννικὸν νὰ ρωτήσῃς

Καθημερινῶς ἔρχονται ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τηλεγραφήματα κατὰ τῆς μεταφράσεως τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ὑπὲρ τῆς παύσεως τοῦ Μητροπολίτου! Τὰ ἐπικαιρότατα αὐτὰ τηλεγραφήματα διαβιβάζονται μετὰ μίαν ἑβδομάδα, διότι τὰ εἶχεν ἐμποδίσει ἡ λογοκρισία τῆς Κυβερνήσεως Θεοτόκη. Ὡς βλέπετε εἶνε τόσον ἐπίκαιρα ὥστε δὲν μένει τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ προσληφθῇ καὶ ὁ Στουρνᾶς διὰ νὰ τὰ συγκολλήσῃ!

Ἠκούσαμεν μάλιστα καὶ τὰς ἐξῆς δικαίας ἀπαιτήσεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως.

— Πῶς πᾶν τὰ οἰκονομικά σου, κὺρ-Γιώργη;

— Λαμπρά, διότι θὰ πάρω τὰ μισὰ ἀπὸ τὴν ἀμοιβὴν τῶν δυτῶν.

— Εἶναι δύτης;

— Τηλεγραφητής, τὸ ἴδιο κάνει.

Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι τὴν λογοκρισίαν, ἡ ὁποία ἐξησκήθη κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, τὴν ἐζήλευσε καὶ ἡ Τουρκία. Μόνον τὸ φίδι ἔλειπεν ἀπὸ τὸ κεφάλι τοῦ κ. Θεοτόκη διὰ νὰ εἶνε πλῆρες τὸ πρᾶγμα. Ἂν ἐφεσοφόρει μάλιστα καὶ κατὰ τὴν στιγμὴν ποῦ κατήρχετο ἡ ἀμαξά του εἰς τὴν ὁδὸν Πινακοθήκης θὰ ἐγλύτωνε τὴν ἐπίθεσιν, ἀρκεῖ νὰ ἔβγαζε τὸ κεφάλι του ἀπὸ τὴν θυρίδα τῆς ἁμάξης

("Ὁρα ἱστορίαν ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου σελ....47 §. 3.)

Ἡ ἐπιβληθεῖσα λογοκρισία ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς μυρίας παρεξηγήσεις ἐκ τῶν ὁποίων ἀναφέρομεν τὴν μικροτέραν σχετικῶς. Ὁ ἀντεποχρεώστης τοῦ «Χρόνου» ἔσπευσε νὰ τηλεγραφήσῃ τὴν ὑπουργικὴν μεταβολὴν διὰ τῶν ἑξῆς λέξεων.

«Κατόπιν τῶν ταραχῶν ἐν Ἀθήναις ἐπῆλθεν ἀλλαγὴ Ὑπουργείου. Σήμερον ὀκτάβαλε τὴν παραίτησίν του εἰς τὰ Ἀνάκτορα ὁ τέως Βεζύρης!».

Ἂν πιστεύσωμεν εἰς τὰς ἐφημερίδας, τὸ Πανεπιστήμιον ἡσύχασε πλέον, διότι οἱ φοιτηταὶ ὑπεχώρησαν. Ἐν τούτοις ἡ εἴδησις ἐλέγχεται ἀνακριβής. Ὁ κ. Μυριανθόπουλος κατήγγειλεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅτι τὸ Πανεπιστήμιον ἐξακολουθεῖ νὰ φρουρῆται τὴν νύκτα, ὡς ἀνεκαλήφθη ὁ ἵππος εἰσερχόμενος. Κατόπιν τοιαύτης σοβαρᾶς πληροφορίας ἡ Κυβέρνησις θὰ διετάξῃ πάραυτα τὸν Ρήγαν, τὸν Πατριάρχην καὶ τὸν Κοραῆν, ὅπως παραδώσουν τὰς κλεῖδας!

Ἐν τούτοις οἱ ἀνωτέρω τελειόφοιτοι ἀρνοῦνται νὰ ὑπακούσουν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἀναγκάσῃ τὴν Πρυτανείαν νὰ προβῇ εἰς τὰ ἔσχατα. Ἢ θὰ φύγῃ ἐκεῖθεν ὁ Κοραῆς, ἢ θὰ ἀποκλεισθῇ τῶν διδακτορικῶν ἐξετάσεων!

Ἡμεῖς διεμαρτυρόμεθα δι' ὅλων τῶν πνευμόνων μας κατὰ τοῦ μέτρου τούτου τῆς Πρυτανείας. Εἶνε μέτρον ἐπιζήμιον διὰ τὸ ἔθνος, κατόπιν μάλιστα τῆς ἀποτυχίας τοῦ ἱδρύματος τῆς Καλλιθέας. Ἀσφαλῶς θὰ ἠντιθῶμεν εἰς μέλλοντα πόλεμον ἂν σηκώσουν ἐκεῖθεν τὸν Κοραῆν, διότι ὁ Κοραῆς εἶνε πλέον τὸ Ἐθνικὸν Σκοπευτήριον!

Τὴν ἰδέαν τῆς συστάσεως Ἑλληνικοῦ προξενείου εἰς τὴν Ἀβυσσινίαν τὴν χαιρετίζομεν ἐνθουσιωδῶς. Ἦτο καιρὸς πλέον νὰ ἐπικοινωνήσουν αὐτὰ τὰ δύο κράτη. Διὰ τοῦτο ἀπέστειλεν ἐνταῦθα καὶ ἰδιαίτερον ἀπεσταλμένον ὁ Μενελίκ, μεριμνῶν περὶ τῶν ἐν ἑλλάδι ἀναριθμήτων ὑπηκόων του, οἱ ὁποῖοι κατήντησαν τοιοῦτοι ἀπὸ τὰ κάρβουνα τοῦ τροχιοδρόμου ἢ ἀπὸ τὴν ἐδιαιρέσιν δημοσίων χρημάτων.

Ἐναγωνίως ἀναμένουν οἱ Ἕλληνες τὴν ἀποστολὴν προξένου εἰς Ἀβυσσηνίαν διὰ νὰ μεταβοῦν ἐκεῖ καὶ νὰ κάμουν τὴν τύχην των. Οὕτω ἐντὸς ὀλίγου ὁ Μενελὶκ θὰ ἔχῃ εἰς τὸ κράτος του διοργανωτὰς ἕλληνας εἰς ὅλους τοὺς κλάδους. Τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀοντιθοτροφίας τῆς χώρας των θὰ τὴν ἀναθέσῃ εἰς τὸν ἐνωμοτάρχην τῆς Β αχοκερασιᾶς. Τὴν διοργάνωσιν πυροσφαιριστικῶν ἑταιριῶν εἰς τὴν Κατινίτσαν. Τὴν ἀνάπτυξιν τῶν δασῶν εἰς ἕλληνα πειμένα, τὸ ἐξ αὐτῶν δὲ ἐμπόριον τῆς ξυλείας εἰς μέλη τῆς Ἰατρικῆς Ἑταιρίας Ἀθηνῶν!

Ὅσον ἀφορᾷ, τὰ ἄλλα εἴδη τοῦ ἐμπορίου, βεβαίως ἡ ἀνάπτυξις αὐτῶν θὰ ἀναταθῇ εἰς ἕλληνας. Πῶς λόγου χάριν θὰ προσδεύσῃ ἡ ὀμβρελοποιΐα ἐν Ἀβυσσηνίᾳ, ἂν δὲν κληθοῦν οἱ διδάσκαλοι ἐκεῖνοι τοῦ σχολείου Καραμάνου, οἱ ὁποῖοι ἐπρομήθευον εἰς τοὺς μαθητὰς μίαν ὀμβρέλλαν μὲ 25 λεπτά; Ἄλλη ἐπεισθητὴ ἔλλειψις ἐν Ἀβυσσηνίᾳ εἶνε ἡ ἔλλειψις σφαγείων, ἕνεκα τῆς ὁποίας κινδυνεύει ἡ ὑγεία τῆς χώρας

Ὁ Μενελὶκ ἠρώτησε πῶς θὰ πληρωθῇ ἡ ἔλλειψις αὕτη, τοῦ ὑπέδειξεν δὲ ὡς δύο μοναδικὰ σφαγεῖα τοὺς ἀστυφύλακας Σγούρδαν καὶ Σπανόν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Παιδείαν ἐν Ἀβυσσηνίᾳ, αὕτη δὲν ἔχει πολλὰς ἐλλείψεις. Θὰ ἀποσταλοῦν ἐν τούτοις μερικοὶ διδάσκαλοι ἐξ Ἑλλάδος διὰ νὰ διδάξουν τὰ διάφορα μαθήματα καὶ τὰ 257 διδακτικὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα πρέπει ν' ἀγοράσῃ ἕκαστος μαθητής.

Ἐξαιρετικῶς διὰ τὸ μάθημα τῆς Ἱστορίας θὰ ἀποσταλῇ τὸ ἠλεκτρικὸν ὡρολόγιον τῆς πλατείας Συντάγματος, ὡς μόνον κατάλληλον νὰ διδάξῃ τὰς διαφόρους ἱστορικὰς χρονολογίας τῶν παρελθόντων αἰώνων!

Ὡς τελευταίαν διοργάνωσιν ὁ Μενελὶκ ἐζήτησεν ἕνα Ἕλληνα ἀξιωματικὸν διὰ νὰ τοῦ προφυλάξῃ τὰ σύνορα. Ἐλθέτω καὶ αὐτὸ κατ' εὐχήν. Ἀντὶ ἀξιωματικοῦ θὰ ἀποσταλῇ ἕνα τραμβάϊ τοῦ κ. Βωτῦ, τὸ ὁποῖον νὰ ἀποκλείσῃ τὴν συγκοινωνίαν τῆς Ἀβυσσηνίας μετὰ τῶν ἐχθρικῶν κρατῶν!

## ΤΡΙΑ ΜΝΗΜΕΙΑ

### Οἱ λόγιοι τοῦ κόσμου πρὸς τὸ Ἄϊνε

Εἰς τὸ νεκροταφεῖον τοῦ Μονμάρτρ, εἰς τὸ Παρίσι ὑπῆρχεν ἕως τώρα ἑνὸς τάφος ἄσημος καὶ γνωστὸς μόνον εἰς ὀλίγους Γερμανοὺς ποιητάς, οἱ ὁποῖοι ἐπήγαιναν κατ' ἔτος καὶ ἐτέλουν ἐν σεμνὸν προσκύνημα καὶ ὁ ὁποῖος καθ' ὅλον τὸν λοιπὸν χρόνον δὲν ἐδέχετο ἄνθη ἀπὸ κανένα ἄλλον, παρὰ ἀπὸ τὴν εὐλάβῃ στοργὴν μιᾶς ἡλικιωμένης γυναικὸς, ἀειπαθοῦς τῆς ἀδελφῆς τοῦ τεθαμμένου.

Ἐπὶ τῆς ταπεινῆς πλακὸς αὐτοῦ τοῦ τάφου ἐγράφετο ἐν τούτοις τὸ ὄνομα ἑνὸς ἐκ τῶν μεγαλειτέρων πνευμάτων τοῦ αἰῶνος καὶ τοῦ κόσμου, ἑνὸς ἐκ τῶν θαυμαστοτέρων ποιητῶν, οἱ ὁποῖοι ἐψάλλαν τὴν χαρὰν καὶ τὴν ὀδύνην: τοῦ Ἑρρίκου Ἄϊνε.

Ὁ τάφος αὐτὸς ὁ σχεδὸν ἐγκαταλελειμμένος ἀπὸ ἡμίσεως αἰῶνος, ἔγινε τώρα τὸ

ὡραιότατον μνημεῖον, τὸ ὁποῖον βλέπετε, μὲ τὴν λαξευτὴν λύραν καὶ μὲ τοὺς μαρμαρίνους φοίνικας, μὲ τὴν γλυκεῖαν προτομὴν τοῦ ποιητοῦ, ὅπως ἦτο κατὰ τὰ 1831 ὅταν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλλίαν, σφριγῶν σωματικῶς καὶ πνευματικῶς, ὅμοιος πρὸς Γερμανὸν Ἀπόλλωνα, ἀλλὰ ἰσχνὸς, κατατρυχόμενος ἀπὸ κάποιον ἐνδόμυχον πῦρ, ἕως ὅτου ἡ κατηρημένη νόσος τὸν ἔρριψεν εἰς τὴν ἐπιθανάτιον κλίνην, τῷ 1850.

Ἀναμφιβόλως ἡ μορφὴ τῆς προτομῆς αὐτῆς δὲν θὰ ἤρεσκε πολὺ εἰς τὸν συγγραφέα τῶν «Ρεζιμπ 8,» (Ταξειδιωτικῶν Εἰκόνων), ὁ ὁποῖος παρεπονέσθο εἰς τὸν Θεόφιλον Γωτιὲ διὰ μίαν εἰκόνα βιβλίου σπάνια πολὺ ὁμοιάζουσαν καὶ ἡ ὁποία τὸν ἐδείκνυεν ἰσχνὸν καὶ πάσχοντα ὡς Χριστόν.

— Θέλω, ἔλεγεν εἰς τὴν ἄλλην μεγαλοφυΐαν, νὰ μὲ παρεστοῦν ὡραῖον σὰν τὰς ὡραίας γυναῖκας.

Ἐπίσης εἶνε ἀπίθανον, ὅτι ὁ ποιητὴς θὰ ἠρέσκετο εἰς τὴν μεγαλοπρεπῆ καὶ πομπώδη τελετὴν, ἡ ὁποία συνήθροισε κέρδη τοῦ τάφου του, τὴν προπαρελθοῦσαν Κυριακὴν, τοὺς λογίους τοῦ κόσμου, αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἤθελε τὸν Θεαγένη ὡς τάφον.

Τὸ μνημεῖον αὐτὸ, τὸ ὁποῖον ἀνιδρύθη ἐπὶ τῆς ταπεινῆς πλακὸς, εἶνε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἡ ἀλησμόνητος γυναῖκα, ποιήτρια, Αὐτοκράτειρα, ἡ Ἐλισσάβετ τῆς Αὐστρίας, εἶχεν ἱδρύσει εἰς τὸν ἀγαπητόν της ποιητὴν ἐντὸς τοῦ κήπου τοῦ «Ἀχιλλείου» τῆς Κερκύρας καὶ τὸ ὁποῖον ὁ νῦν Ἰταλὸς ἰδιοκτήτης τῆς ἐπαύλεως ἐδώρησεν εἰς τοὺς θαυμαστὰς τοῦ μεγάλου ποιητοῦ.

×

### Οἱ Βούλγαροι πρὸς τὸν ἐλευθερωτήν των

Εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ διαπρεποῦς Γαλλου γλύπτου Μπεβρὴ ἐτελέσθη κατ' αὐτὰς ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις Βουλγάρου ἐπισκόπου κ. Ἐπὶ παρουσίᾳ Ρώσσων καὶ Βουλγάρων διπλωματῶν, ἡ εὐλογία ἑνὸς ὡραιοτάτου γλυπτοῦ προπλάσματος, τὸ ὁποῖον παρκθέτομεν, καὶ τὸ ὁποῖον ὁ Ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας θὰ προσφέρῃ εἰς τὸν Τσάρον.

Τὸ πρόπλασμα—εἰς μέγεθος ἀληθοῦς μνημείου—παριστᾷ μίαν σκηνὴν ζωντανὴν ἐπὶ ἑνὸς λοφίσκου ἀνωμάλου, παριστᾶται ἡ εἴσοδος εἰς Βουλγαρίαν τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου τοῦ Β'. τοῦ ἐλευθερωτοῦ τῆς Βουλγαροι χωρικοί, ἀνερριχημένοι ἐπὶ τοῦ λοφίσκου, τὸν δέχονται μὲ ζητωκραυγάς. Πλησίον τοῦ Αὐτοκράτορος ἵσταται ὁ υἱός του Ἀλέξανδρος ὁ Γ'. ὁ μέγας Δεῦξ Νικόλαος καὶ οἱ στρατηγοὶ Γκοῦρκος καὶ Σκομπελέφ.

Πολλὰ ἀνάγλυφα ἐπὶ τοῦ βάθρου παριστοῦσι διάφορα ἐπεισόδια τῆς Βουλγαρικῆς ἀνεξαρτησίας, Τουρκικαὶ σημαῖαι καταπατοῦμεναι ὑπὸ ἀετοῦ, τηλεβόλα σπασμένα κλπ. κάτωθεν δὲ τοῦ ἀετοῦ ὑπάρχει ἡ ἑξῆς ἐπιγραφή:

Εἰς τὸν ἔγγονον τοῦ Τσάρου ἐλευθερωτοῦ

ΝΙΚΟΛΑΟΝ ΤΟΝ Β'.

Ἡ Βουλγαρία εὐγνωμονοῦσα

Μετὰ τὴν εὐλογίαν τοῦ μνημείου, ὁ Βούλγαρος ἀντιπρόσωπος ὡμίλησεν ὑπὲρ τῆς Ρωσσίας, ἐξάρας τοὺς δεσμοὺς τοὺς συνδέοντας τὴν πατρίδα του μὲ τὴν Ρωσσίαν. Ἀπήντησεν ὁ πρῶτος γραμματεὺς τῆς Ρωσσικῆς πρεσβείας ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεώς του καὶ ἡ τελετὴ ἔληξεν.

×

### Οἱ Γερμανοὶ Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δέβετ

Πολὺ θορυβωδέστερα παρ' ὀλίγον μάλιστα αἱματηρῶς, ἐτελέσθησαν εἰς τὴν Γερμανίαν τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ μνημείου, τὸ ὁποῖον οἱ Γερμανοί, οἱ φέροντες τὸ ὄνομα Χριστιανὸς ἵδρυσαν πρὸς τὸν ὁμώνυμόν των γενναῖον Βόερ στρατηγόν.



Ἡ ἱστορία τοῦ μνημείου αὐτοῦ εἶνε περίεργος, κατέληξε δὲ τραγικῶς. Κατ' ἀρχὰς οἱ Γερμανοὶ χριστιανοί, οἱ ἀποφασίσαντες τὴν ἵδρυσιν μιᾶς ἁπλῆς προτομῆς, ἦσαν δέκα ἑπτὰ καὶ τὸ ἀπεφάσισαν χινούμενοι ὑπὸ τῆς ὑπερηφανείας ὅτι ἔφερον τὸ ἴδιον ὄνομα μὲ τὸν ἀήττητον Βόερ. Ἀλλὰ μόλις ἔγεινε γνωστὴ ἡ ἰδέα των, αἱ συνεισφοραὶ συνέτρεχαν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Γερμανίας, τοῦ Βελγίου, τῆς Ἑλβετίας, τῆς Ὁλλανδίας, ἀπὸ «Χριστιανοὺς» γνησίους καὶ Χριστιανοὺς τῆς περιστάσεως, καὶ τοιουτοτρόπως ἀπὸ «Χριστιανικὴ» ἡ προτομὴ ἔγεινε σχεδὸν παγκόσμιος, καὶ ἀπὸ ἁπλῆς προτομῆς, ἡ ὁποία εἶχεν ἀποφασισθῇ κατ' ἀρχὰς, ἀπεφασίσθη ἡ ἵδρυσις ὡραιοτέρου γλύπτου τοῦ Βερολίνου.

Ἕως ἐδῶ πάει καλά. Μόλις ὅμως ἐτελέσθησαν τὰ ἀποκαλυπτήρια, ὁ ἱερεὺς Βέλκερ, ὁ ὁποῖος τὰ ἔκαμεν, μετεβήθη εἰς Δημοσθένην καὶ ἐξεφώνησε λόγον φιλιππικὸν κατὰ τοῦ γαλλογερμανικοῦ πολέμου, τὸν ὁποῖον ἐχαρακτήρισεν ὡς ληστρικὸν ἐκ μέρους τῶν Γερμανῶν, καὶ κατὰ τῆς προσαρτήσεως τοῦ Νασσὰν ὑπὸ τῆς Γερμανίας τῷ 1866, ἡ ὁποία ἐκλοπήν. Εὐνόητος ἡ ἐξέγερσις τῶν παριστάμενων Γερμανῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπετίθησαν κατὰ τοῦ ῥήτορος παπᾶ, τὸν ὁποῖον ἄλλοι ἔσπευσαν νὰ ἐπερασπισθοῦν καὶ μόλις ἰσχυρὰ στρατωτικὴ ἐπέμβασις ἠμπόδισεν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐγκαινιασθῇ ὁ ἀνδριὰς τοῦ Δέβετ μὲ αἷμα γερμανικόν.

## ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Χθὲς ἔφυγε ἡ Σαρακοστή.

= Τοὐλάχιστον αὐτὸ λέει τὸ καλαντάρι.

= Τί λένε αἱ κοιλίαι τῶν Ἑλλήνων τὸ γνωρίζομεν· ἡ Σαρακοστὴ ἄρχισε ἀφ' ὅτου κάμαμε Πρωθυπουργὸν τὸν Δηλιγιάννη.

= Ἤγειραν

# ΣΚΡΙΠ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ **16** ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Σελήνη 19 ἡμερ. Ματθαίου ἀποστ.


## ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΠΕΜΠΤΗ, 15 Νοεμβρίου

### ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

| | | |
|---|---|---|
| Ἐθν. Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος | Δρ. | 3777.50 |
| Τράπεζα Κρήτης | » | 192.— |
| Βιομηχ. Πίστεως τῆς Ἑλλάδος | » | 58.50 |
| Τραπέζης Ἀθηνῶν | » | 177.— |
| Δαχ. Ἐθν. Τραπέζης | » | 681.— |
| Τράπεζα Μυτιλήνης | » | 310.— |

### ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

| | | |
|---|---|---|
| Μεταλλουργείων Λαυρίου | Δρ. | 84.— |
| Σιδηρόδρ. Ἀθηνῶν Πειραιῶς | » | 325.— |
| Σιδηροδρόμου Π. Α. Π. | » | 50.50 |
| Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας | » | 114.— |
| Ἑταιρ. Δημ. καὶ Δημ. Ἔργων | » | 47.— |
| Γεν. Ἑταιρ. Ἐργοληψιῶν | » | 200.— |
| Ἑλληνικοῦ Πυριτιδοποιείου | » | 75.— |
| Πανελληνίου Ἀτμοπλοΐας | » | 228.— |
| Προκ. Σιδ. Ἀθηνῶν Πειραιῶς | » | |
| Ἑταιρίας Μονοκωλείων | » | 460.— |
| Ἀτριόφωτος Ἀθηνῶν | » | 950.— |
| Ἠλεκτρικῆς | » | 81.— |

### ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

| | | |
|---|---|---|
| Εἰκοσάφραγκον μετρητοῖς | » | 33.60 |
| Λίρα Ἀγγλίας | » | 42.10 |
| Λίρα Τουρκίας | » | 38.45 |

| ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ | Τρίμηνον | Ὄψεως |
|---|---|---|
| Ἐπὶ Γαλλίας Δρ. | 167.75 | 168.75 |
| Ἐπὶ Ἀγγλίας » | 42.20 | 42.50 |
| Ἐπὶ Αὐστρίας » | 174.50 | 177.50 |
| Ἐπὶ Γερμανίας » | 205.— | 208.— |
| Ἐπὶ Τουρκίας » | | 38.75 |

## ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

Παρασκευὴ 16 Σεπτεμβρίου. Εἰς Κρήτην, Αἴγυπτον, Κύπρον (Ρωσσικὸν) 10 π. μ. Εἰς Σμύρνην, Θεσσαλονίκην, Σερβίαν, Καβάλλαν, Πόρτο Λαγὼ καὶ Δεδεαγάτς (Λέδε) 5 μ. μ. Εἰς Αἴγυπτον, Κύπρον (Κεδίδε) 1 μ. μ. Εἰς Δαρδανέλλια, Κ)πολιν, Θράκην, Βουλγαρίαν, Ρουμανίαν, Ρωσσίαν (Φλόριο) 10 π. μ. Εἰς Κρήτην, Σικελίαν (Φλόριο) 4 μ. μ.

καὶ νῦν Κυβερνήσεως διὰ τοῦ Τύπου ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς, ὁ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν οὐ μόνον δὲν ἐφρόνει, ὅτι ἀνοσία, ἀνίερος καὶ σὺχὶ ἐπιτετραμμένη εἶνε ἡ μετάφρασις τοῦ Εὐαγγελίου, ἀλλὰ καὶ τοὐναντίον μάλιστα ἔλεγεν, ὅτι ἡ μετάφρασις τοῦ Εὐαγγελίου δύναται νὰ ἐπιτραπῇ.

ΤΙΝΕΣ (ἐκ τῆς ἀριστερᾶς) Ποῖος ὑπουργός ;

ΜΟΜΦΕΡΑΤΟΣ. Κατὰ ποίαν ἐποχήν; Ποῖος ἦτο ὑπουργός ;

ΛΕΒΙΔΗΣ. Θὰ σᾶς εἴπω. Ἰδοὺ, κύριοι, τὸ «Ἐμπρὸς» τῆς 3 Ὀκτωβρίου 1899 ἔτους. Ἡ συνέντευξις αὕτη οὐδέποτε διεψεύσθη· ἄρα ἔλαβε χώραν καὶ εἶνε ἐνταῦθα διατετυπωμένη (ἀναγινώσκει):

«Τὸ ὑπουργεῖον, ἔλεγεν ὁ τότε ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. Εὐταξίας, οὐδεμίαν ἐπίσημον γνῶσιν περὶ τῆς μεταφράσεως τοῦ Εὐαγγελίου ἔχει, διότι τοῦτο εἶνε δικαίωμα τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, εἰς ἣν δὲν δύναται νὰ ἐπέμβῃ τὸ ὑπουργεῖον. Ἐν τοσούτῳ ἐπ[illegible] δημοσίᾳ γνωρίζω τὰ ἑξῆς. Ἡ Α. Μ. ἡ **Βασίλισσα**, φρονοῦσα ὅτι ὁ Λαὸς εὐσκόλως κατανοεῖ τὸ Εὐαγγέλιον», αἱ δὲ πάρχουσαι μεταφράσεις τούτου συντελοῦσιν εἰς τὴν στρέβλωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ φρονήματος τῶν πολιτῶν καὶ δίδουσιν ἀφορμὴν εἰς διαδόσεις περὶ εἰσαγωγῆς προτεσταντικῶν ἰδεῶν, «ἐπιτέθη πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον», ἵνα, εἰ δυνατὸν, αὕτη «δώσῃ ἐπίσημον ἔγερσιν εἰς μίαν ἀκριβῆ μετάφρασιν τοῦ Εὐαγγελίου». Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ὅμως δὲν ἠδύνατο νὰ πράξῃ τοῦτο, διότι θὰ εὑρίσκετο εἰς δυσχερῆ θέσιν ἀπέναντι τοῦ Πατριαρχείου. — Ὅλως ἀνεπιτήδειως λοιπὸν **ἐκτυποῦται ἤδη** βιβλίον, ὅπερ ἐν ἡμικλείστῳ φέρει ἐπὶ τοῦ ἑνὸς μέρους τὸ ἐπίσημον κείμενον τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου τὴν μετάφρασιν αὐτῆς ἀκριβεστάτην. **Τοῦτο θὰ κυκλοφορήσῃ εὐρέως πρὸς χρῆσιν τοῦ Λαοῦ».**

Ἀλλὰ κατὰ τὸν Καταστατικὸν νόμον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος ἄρθρον ς' τῆς 9 Ἰουλίου 1852 ἔτους ρητῶς λέγεται (ἀναγινώσκει): «Ὁ βασιλικὸς Ἐπίτροπος ἔχει τὸ καθῆκον νὰ παρευρίσκεται ἄνευ ψήφου εἰς ὅλας ἐν γένει τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ νὰ προσυπογράφεται εἰς ὅλα τὰ πρωτότυπα τῶν παρὰ τῆς Ἱερ. Συνόδου ἐκδιδομένων ἀποφάσεων, ἀναγομένων εἴτε εἰς τὰ ἐσωτερικὰ αὐτῆς καθήκοντα. Καὶ δὲν εἶχε λοιπὸν λάβει ὁ τότε ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν γνῶσιν τῶν δύο ἐκείνων Πρακτικῶν τῆς Ἱερ. Συνόδου, ἥτις στενοχωρεῖ τῇ φωνῇ διεμαρτύρετο κατὰ πᾶσης οἱασδήποτε μεταφράσεως :

ΕΥΤΑΞΙΑΣ. Μοὶ ἐπιτρέπετε μίαν διακοπήν ;

ΛΕΒΙΔΗΣ. Κατόπιν.]

ΕΥΤΑΞΙΑΣ. Νὰ σᾶς ἀπαλλάξω κρίσεων.

ΛΕΒΙΔΗΣ. Νὰ τελειώσω τὴν σειρὰν τῶν ἰδεῶν μου.

ΕΥΤΑΞΙΑΣ. Ἔπρεπε νὰ εἰξεύρετε τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐπιστολῆς τῆς Συνόδου καὶ ἀκολούθως νὰ ὁμιλῆτε περὶ ἐμοῦ ὡς Ὑπουργοῦ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

ΛΕΒΙΔΗΣ. Πῶς λοιπὸν [ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν διὰ τοῦ βασ. Ἐπιτρόπου δὲν εἶχε λάβει γνῶσιν τῶν τοιούτων ἀποφάσεων τῆς Ἐκκλησίας ; Καὶ πῶς ὁ κ. Ὑπουργὸς, ὁ πλειότερον παντὸς ἄλλου περὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐντριβής, δὲν ἐγνώριζε τὴν πληθὺν ἐκείνων τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, Συνόδων τοπικῶν καὶ Συνόδων γενικωτέρων ἤδη ἀπὸ [τετρακοσίων ἐτῶν καθ' ἃς ἐπανειλημμένως δι' **ἀφοριστικῶν γραμμάτων** ἀπηγορεύετο πᾶσα οἱασδήποτε μετάφρασις τοῦ Εὐαγγελίου ; Δὲν ἐγνωρίζετε μεταξὺ ἄλλων, ὅτι κατὰ τὸ 1704 ἔτος Σύνοδος ἐν Κω)πόλει, ἐπὶ Πατριάρχου Γαβριὴλ τοῦ ἀπὸ Χαλκηδόνος, ἀπεκήρυξεν ὡς ἀνοσίαν πᾶσαν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου μετάφρασιν ; Δὲν εἰξεύρετε τὸ κείμενον τῆς ἀφοριστικῆς ἐκείνης ἀποφάσεως ; Δὲν ἐνεθυμήθητε, ὑμεῖς ὁ ἐκκλησιαστικὸς ἀνὴρ, ὁ υἱὸς Ἱερέως, ὅτι (ἀναγιγώσκει) : «Ἀλλὰ καὶ ὁ ἔχων ἢ εὑρίσκων που τὰ τοιαῦτα βιβλία, ἀφανισμῷ παραδότω ἐν βάρει ἀργίας ἀσυγγνώστου καὶ ἀλύτου καὶ ἀφορισμοῦ τοῦ ἀπὸ Θεοῦ Παντοκράτορος» κατὰ τὸ ἀφοριστικὸν Γράμμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Γαβριὴλ τοῦ ἀπὸ Χαλκηδόνος ; Δὲν ἐνεθυμήθητε ὅλον αὐτὸ τὸ μακρὸν, αὐστηρότατον, σοφώτατον καὶ ἐθνικώτατον ἔγγραφον τῆς μεγάλης ἐκείνης ἐν Κω)πόλει Συνόδου, ἥτις ἀπηγόρευσε δι' ἀκόμη αὐσμηροτέρων φράσεων πᾶσαν θέξιν τῶν ἱερῶν ἐκείνων κειμένων ;

Καὶ ἂν βραδύτερον ἐλάβετε γνῶσιν τῶν δύο ἐκείνων πράξεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος, ἤ, ὡς θέλετε ν' ἀπαντήσητε ἐὰν βραδύτερον ἔλαβον χώραν αἱ πράξεις ἐκεῖναι τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, ὑμεῖς ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν δὲν ὀφείλετε ἐκ τῶν προτέρων νὰ γνωρίζητε, ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐκτείνητε τὴν χεῖρα ὑμῶν, τὴν χεῖρα τῆς Ἀρχῆς καὶ τοῦ Νόμου, ἵνα ἐμποδίσητε, ὁθενδήποτε καὶ ἂν προήρχετο, πᾶσαν οἱανδήποτε ἱεροσυλίαν τῶν ἱερῶν ἡμῶν κειμένων, πᾶσαν οἱανδήποτε παράβασιν τῶν ἱερῶν Πράξεων Συνόδων τοπικῶν καὶ γενικωτέρων τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ; Ἰδοὺ ἡ εὐθύνη ὑμῶν.

Καὶ ἂν τὸ ζήτημα μετέχῃ Ἐκκλησιαστικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ καὶ ἐθνικοῦ χαρακτῆρος, πολὺ στενῶς βεβαίως συνδέεται καὶ πρὸς πολιτικὴν συζήτησιν, προκύπτουσαν ἐξ αὐτοῦ. Καὶ ἂν παρέστημεν μάρτυρες θλιβερῶν καὶ παρασόντων τὴν παρδίαν γεγονότων προχθὲς ὅτε τὸ αἷμα ἀθώων πολιτῶν, ἐντίμων ἐργατῶν, φιλοπατρίδων φοιτητῶν ἔρρευσεν ἀδίκως καὶ ἀγρίως, ἴσως ἡ περίστασις αὕτη συντελέσῃ εἰς τὸ νὰ διδάξῃ τέλος πάντων τοὺς πολιτικοὺς ἄνδρας τῆς χώρας ἅπαξ διὰ παντὸς, ἐκείνους πρὸ πάντων, οἵτινες φιλοδοξοῦσι καὶ δικαίως νὰ ἡγῶνται πλειονοψηφιῶν καὶ μειονοψηφιῶν, ὅτι ὀφείλουσι νὰ ὦσιν ἀνένδοτοι ἀπέναντι οἱασδήποτε παραβόλου ἀξιώσεως, ὅσον καὶ ἂν αὕτη προέρχεται ἐκ καλῆς πίστεως, ἢ ἐκ πλάνης.

Ἀλλ' ὑμεῖς καὶ τὸ κόμμα ὑμῶν ἀνέκαθεν ὑπεχωρήσατε. Ὑπεχωρήσατε ὅτε μοναστηριακὰ κτήματα ἐγίνοντο τιμάριον τῆς Α. Βασιλικῆς Ὑψηλότητος τοῦ Διαδόχου. Ὑπεχωρήσατε ὅτε, κατὰ παράβασιν ρητῶν καὶ αὐστηροτάτων Ἐκκλησιαστικῶν Κανόνων, Ἐκκλησιαστικῶν ἀποφάσεων Ἱερῶν Συνόδων, ἐναντίον Ἀποστολικῶν Κανόνων ἐναντίον τοῦ Συντάγματος, παρεχωρεῖτε μοναστηριακὰ κτήματα τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου, ἵνα νέμηται αὐτὰ ἡ Α. Βασιλικὴ Ὑψηλότης ὁ Διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου ! Ἐνθυμοῦμαι, κύριοι, τὰς φωταυγεῖς ἐκείνας συζητήσεις ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ, ὅτε κυρίως εὐγλωττος τῆς Ἀχαΐας ἀντιπρόσωπος, ὁ ἀείμνηστος Ἀχιλλεὺς Γεροκωστόπουλος σθεναρῶς, καὶ κατέχων τὸ ζήτημα ἐν πάσῃ τῇ ἐκτάσει αὐτοῦ, ἠμύνετο στενοχωρείας ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, ἵνα ἀποτρέψῃ τὴν πλειονοψηφίαν ὑμῶν ἀπὸ τοιαύτης ἀνοσίου, ἀντιχριστιανικῆς καὶ ἀνιέρου πράξεως. Ἀλλ' ἡ φωνὴ τοῦ εὐγλώττου ἐκείνου ρήτορος ἦτο ἀδύνατον νὰ πείσῃ τοὺς ἀριθμοὺς τῆς τότε πλειονοψηφίας. Τὰ μοναστηριακὰ κτήματα παρεδόθησαν διὰ νόμου τῇ Α. Βασιλικῇ Ὑψηλότητι, ὅστις βεβαίως δὲν εἶχεν ἀνάγκην αὐτῶν, οὐδὲ ἔχει ἀνάγκην αὐτῶν, ἵνα ζήσῃ.

Σᾶς ἐζήτησαν τὴν Γενικὴν Διοίκησιν τοῦ στρατοῦ, καὶ ἀντὶ νὰ φωτίσητε τοὺς ἐκ πλάνης καὶ καλῆς πίστεως βεβαίως τοιαῦτα ζητοῦντας, ὑμεῖς ἐσπεύσατε νὰ καταστήσητε τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν τὸν πέμπτον τροχὸν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ὁτιδήποτε καὶ ἂν ζητήσωσιν ὑμᾶς, ὑμεῖς [illegible] ἐπείλησαν, ὅτι ὅταν λήξῃ τὸ ζήτημα τῆς Κρήτης, θέλουσι ζητήσει καὶ τὴν Γενικὴν Διοίκησιν τοῦ Ναυτικοῦ διὰ Γενικοῦ Διοικητοῦ τοῦ Ναυτικοῦ, καὶ δὲν ἐτολμήσατε οὔτε λέξιν νὰ εἴπητε. Καὶ δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι ἂν πραγματοποιήσωσι τὰς προθέσεις αὐτῶν καὶ τὰς ἀπειλὰς, θέλετε καὶ εἰς ταύτας ὑποχωρήσει, ὡς καὶ εἰς οἱασδήποτε ἄλλας.

Ἰδοὺ ποῦ εὑρίσκω, κ. πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, τὴν εὐθύνην ὑμῶν, εὑρίσκω αὐτὴν εἰς τὸ ὅτι εὐθὺς ὡς τοιαῦται ἀξιώσεις ὑπεβλήθησαν, δὲν ἀπεφασίσατε ὡρισμένως καὶ ἀνδρικῶς νὰ εἴπητε : «Σᾶς ἐδώσαμεν, »κακῶς πράττοντες, τὰ κτήματα τῶν Μο»ναστηριακῶν, σᾶς ἐδώσαμεν, ὀλεθρίως πράξαντες, »τὴν διεύθυνσιν τοῦ Στρατοῦ διὰ τῆς Γενι»κῆς Διοικήσεως, καταστήσαντες ὑμᾶς »ὑπευθύνους, ἀπὸ ἀνευθύνων ἀρχόντων. »Ἐξηγείραμεν ἐναντίων ὑμῶν θυέλλας ὅλων »ἐκείνων τῶν ἀδικηθέντων ἀξιωματικῶν», περὶ ὧν εὐρύτατος θέλει γείνει λόγος, ἐὰν εὕρωμεν ὑμᾶς παθημένους εἰς τὰ ἑδώλια τῶν Ὑπουργῶν.

Σᾶς ἐζήτησαν ἐπὶ τέλους καλῇ τῇ πίστει, — οὐδένα λόγον ἔχω νὰ μὴ συμφωνήσω τοῖς προαγορεύουσι περὶ τῶν ἀγαθῶν προθέσεων τῆς Α.Μ. τῆς Σεπτῆς Ἀνάσσης, — σᾶς ἐζήτησαν ὅμως νὰ δώσητε Αὐτοῖς καὶ τὸ **Ἱερὸν Εὐαγγέλιον**, καὶ ἀμέσως παραχωρήσατε καὶ Αὐτό. Ἰδοὺ ἡ εὐθύνη ὑμῶν, ἰδοὺ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ὑμῶν.

Ὑμεῖς ἐζητεῖτε ἀνωδύνως νὰ διέρχησθε τὸν πρωθυπουργικὸν, ἢ τὸν ὑπουργικὸν βίον. Δὲν ἐνοήσατε, ὅτι ἐν μικροῖς πρὸ πάντων Κρέτσιν εἶνε μαρτύριον τὸ διευθύνειν τὰς δημοσίας ὑποθέσεις. Δὲν ἐνοήσατε, ὅτι εἰς πᾶν βῆμα ἐκινδυνεύετε νὰ πέσητε εἰς τὸν λάκκον. Λίαν ἀργὰ ἠσθάνθητε τοῦτο, καὶ ἐνομίσατε, ὅτι ἐσώθητε, ρίπτοντες εἰς τοὺς σκύλλους τὸν Μητροπολίτην, τὸν ἀρχηγὸν τῆς Χωροφυλακῆς, τὸν Διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας ! Ἰδοὺ ἡ εὐθύνη.

Διατί, ἀφοῦ ἀνέκαθεν τοιαῦται, ἀγτικρυς ἀντικείμεναι εἰς τὰ καθεστῶτα τάσεις ἐξεδηλώθησαν, δὲν ἐζητήσατε τὰ προλάβητε τὸ κακόν ; Διατί πικρῶς δὲν ἐμέμφθητε διὰ τῆς ἁρμοδίας ὁδοῦ, τουτέστι διὰ τοῦ Β. Ἐπιτρόπου ἐκείνους τοὺς ἱεράρχας, οἵτινες περιφρονοῦντες τὴν ἀξιοπρέπειαν αὐτῶν, ἀπεδοῦντες πρὸς τὸ σχῆμα αὐτῶν, πρὸς τὰς Ἱερὰς παραδόσεις, πρὸς τὴν θεόθεν ἐντολὴν αὐτῶν, ἐτόλμησαν ν' ἀνέλθωσιν εἰς τ' Ἀνάκτορα, καὶ νὰ συνεδριάσωσι μετ' ἀλλοτρίων ἀνθρώπων καὶ ξένων καὶ ἀμαθῶν περὶ τοσούτων ὀφηλοῦ καὶ ἱεροῦ ζητήματος ;

Διατί διὰ τοῦ Β. Ἐπιτρόπου, ὅστις κατὰ νόμον ἀναγγέλλει ὑμῖν πάντα τὰ γιγνόμενα ἐν τῇ Συνόδῳ, ὅταν τὰ δύο πρακτικὰ ἐκεῖνα τοῦ 1899 ἔτους συνετάγηταν καὶ ὑπεγράφησαν παρ' ὁλοκλήρου τῆς Συνόδου, διατί δὲν ἐζητήσατε ἀντίγραφα αὐτῶν ἵνα ἔχητε εἰς χεῖρας ὑμῶν ταῦτα.

Διατί ἐπετρέψατε τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἀνιέρου τούτου κειμένου (δεικνύει ἐν βιβλίον δεδεμένον), ὅπερ ἐδημοσιεύθη ἐν ἔτος μετὰ τὰς ἀποφάσεις ἐκείνας τῆς Συνόδου ; Πῶς ἀφήσατε ἔκθετον τὴν Σεπτὴν Ἄνασσαν, ἵνα θέσῃ τὴν ἔγκρισιν Αὐτῆς ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἀνοσίου τούτου ἔργου, φέροντος : «Μερίμνῃ τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης τῶν Ἑλλήνων Ὅλως ἐκδιδόμενα ;» Πῶς δὲν ἠρωτήσατε τὴν Μεγαλειότητα Αὐτῆς εἰς ἣν ἐστὶν αὐτοῦ τοῦ ἀποτροπαίου ἔργου; Τίνες εἶνε οἱ μετέφρασταί αὐτοῦ ; Διατί δὲν ὑπογράφουσι ; Διατί κρύπτονται ; διὰ τί φοβοῦνται ;

Δὲν ἐπιχειρῶ, Κύριοι, ν' ἀναγιγνώσω [illegible] τεμάχια, ἅτινα θέλουσι προκαλέσῃ τὴν ἰηδίαν καὶ τὴν περιφρόνησιν πρὸς τὸ κείμενον τοῦτο.

ΑΣ. ΧΡΗΣΤΟΠΟΥΛΟΣ. Παρακαλοῦμεν.

Ν. ΛΕΒΙΔΗΣ. Διατί, παρακαλῶ, δὲν ἠρωτήσατε πῶς ἐπετράπη τὸ ὄνομα τῆς Σεπτῆς Ἀνάσσης νὰ φέρηται ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἀποτροπαίου βιβλίου τούτου, οὗτος οὐδεὶς ἔχει τὴν εὐθύνην ; Τίς εἶνε ὁ συτάξας τὸν τριεκλεῖδον τοῦτον Πρόλογον, ὃν ἄνευ ὑπογραφῆς ; Τίς ἔχει τὴν ὑπογραφὴν αὐτοῦ ἢ ἐν ἀρχῇ, ἢ ἐν τέλει τοῦ ἀνοσίου τούτου βιβλίου ; — Πῶς, Σεπτὴ Ἄνασσα, δὲν εἶχεν ὁ νῦν ὑπουργὸς τῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἢ ὁ τότε — ἀνεδέχθης τηλικοῦτον βάρος ἐναντίον ἀποφάσεων τετρακοσίων ὅλων ἐτῶν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἐναντίον δύο νεαρῶν ἀποφάσεων τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου ; Πῶς, Μεγαλειοτάτη, ἐδέχθης τὴν θέσιν τὴν ἐγκρισίν Σου ; Ποῖοι εἶνε οἱ εἰσθυνοι αὐτοῦ τοῦ βιβλίου ; Εἶνε οἱ πλειστογραφήσαντες τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς τῆς χώρας ;

Κ. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ. Ἔχει αἰσχρὴ τητας μέσα.

Ν. ΛΕΒΙΔΗΣ. Εἶνε ἐκεῖνοι, οἵτινες γράφουσιν ἀνευθύνως ὅτι διαπράττουσι τὴν μετάφρασιν ταύτην, ἔχοντες σύμφωνον τὸν ἀοίδιμον Πατριάρχην τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους Γρηγόριον τὸν Ε', τὸν ἀπαγχονισθέντα ὑπὸ τῶν Τούρκων κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν. Ψεῦδος. Κύριοι! Παραχάραξις τῆς Ἱστορίας ! Πλαστότης τῶν κειμένων ! Τὸ ἐνθυμητικὸν ἐκεῖνο τοῦ Πατριάρχου ἡμῶν ἀπὸ 1820 ἔτους, τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου οὐδεὶς [illegible] παρὰ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου ἀναγνωρίσθη ὡς πρὸς τῆς Ἐκκλησίας. Δὲν ἦτο ἄδεια, δὲν ἦ ἔγκρισις τῆς Συνόδου τῶν Πατριαρχείων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δὲν κατεχωρήθη ἐν τῷ ἐπισήμῳ Κώδηκι τῶν Πατριαρχείων, Ἦτο ἔγγραφον ἀπλοῦν, ὅπερ ὁ ἀείμνηστος Ἱεράρχης ἠναγκάσθη νὰ δώσῃ εἰς τοὺς αἰτοῦντας τοῦτο ἐπιμόνως τότε ἀρχηγοὺς τῶν Προτεσταντῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἵνα ἴσως ἀποφύγῃ τὴν δι' αὐτῶν καθχίρεσιν ἀπὸ τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου, ὅπως πολλοὶ πρὸ ἐκείνου Πατριάρχαι. Δὲν ἔφερε λοιπὸν οὔτε τὴν προτυπογραφὴν τῶν Συνοδικῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, οὔτε τὴν προσεπικύρωσιν τῶν ἄλλων Πατριαρχῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Καὶ συνελθοῦσα κατόπιν, μετὰ τὸν ἀπαγχονισμὸν τοῦ Πατριάρχου, ἡ Σύνοδος τῶν Πατριαρχείων ἐν Κωνσταντινουπόλει, δι' ἀποφάσεως αὐτῆς, κατακεχωρημένης ἐν τῷ Κώδηκι τῶν Πατριαρχείων, ἐκήρυξεν ἔκθεσμον, ἄκυρον, ἀνυπόστατον καὶ μὴ ὂν τὸ ἐνδεικτικὸν ἐκεῖνο, ὅπερ διὰ τῆς βίας εἶχον ἀποσπάσει οἱ Προτεστάντες ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ Σεπτοῦ ἐκείνου Ἱεράρχου.

Καὶ ὅμως ψευδῶς ἐν τῷ προλόγῳ τοῦ ἀνοσίου τούτου βιβλίου βεβαιοῦται, ὅτι ὑπάρχει ἔγκρισις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Κω)πόλεως τοῦ 1820 ἔτους ἐλαϊκῆς τοῦ Εὐαγγελίου μεταφράσεως», ἐνῷ καὶ τοὐναντίον ὑπάρχει «ἀποκήρυξις» ἐκ μέρους τῆς Ἱ. Συνόδου Κωνσταντινου[illegible] ἐκείνου, τοῦ μὴ καταχωρηθέντος, ὡς εἶπον, ἐν τῷ Κώδικι τῶν Πατριαρχείων καὶ «καταδίκη τῆς λαϊκῆς μεταφράσεως, τῆς τότε γενομένης. ὡς καὶ πάσης ἄλλης προγεγενημένης ἢ μετὰ ταῦτα γενησομένης».

Καὶ ἐνῷ πάντα ταῦτα ἐγνωρίζετε, ἢ τέλος πάντων ὠφείλετε νὰ γνωρίζητε διὰ τῆς ἀνοχῆς ὑμῶν, διὰ τῆς ὑποχωρήσεως ὑμῶν, διότι ἀνήκετε εἰς τὴν Σχολὴν τοῦ Laisser-faire, Laisser al er, ἐπετρέψατε, ἵνα κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα καὶ ὁπουδήποτε ὁμιλεῖται ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα καὶ λατρεύεται ὁ Χριστὸς καίωσιν ὡς πυραὶ συζητήσεις ἐπὶ ζημίᾳ τῶν Σεπτῶν καὶ ὑψηλῶν ἐκείνων προσώπων, ὧν ἡ Πολιτεία ἔταξεν ὑμᾶς φρουροὺς καὶ προστάτας καὶ φύλακας.

Ἰδοὺ, κύριε Πρόεδρε, ἡ εὐθύνη ὑμῶν. Ἐδῶ κεῖται ἡ ἀληθὴς θέσις τοῦ ζητήματος. Ὅλα τὰ ἄλλα εἰσὶν ἐπεισόδια, λυπηρὰ, αἱμαγμα, προκαλοῦντα τὴν ἀγανάκτησιν ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ βεβαίως ἐπεισόδια πάντοτε. Ἡ κυρία εὐθύνη τῆς Κυβερνήσεως ἐγκειται ἐκεῖ, εἰς τὴν ἀρχὴν, εἰς τὴν ὑποχώρησιν ὡς πρὸς τὴν μετάφρασιν, τὴν μερίμνη τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης γενομένην εἰς τὸν ἐνδοτικὸν χαρακτῆρα τῶν κυβερνώντων ἀπέναντι ὑπερβαλλόντων ἀπαιτήσεων, ἐκ πλάνης βεβαίως ὁρμωμένων.

Ἐὰν ἄρα τὸ ζήτημα, Κύριοι, ὅπερ ἐπὶ τοσαύτας ὥρας ἀπασχολεῖ σήμερον τὸ Κοινοβούλιον, ἐὰν ἄρα τὸ ζήτημα, οὗτινος ἕνεκα ἐδάφη τὸ ἔδαφος τῆς Πόλεως διὰ τοῦ αἵματος ἀθώων πολιτῶν καὶ μαρτύρων, δὲν ἔπρεπε ν' ἀναφανῇ, εὔχομαι ὅμως ἡ ἐμφάνισις αὐτοῦ νὰ συντελέσῃ, τοὐλάχιστον εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ χαρακτῆρος τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς χώρας, τῶν δικαίως φιλοδοξούντων νὰ ἡγῶνται πολιτικῶν κομμάτων.

Εὔχομαι τὸ τραγικὸν τοῦτο ζήτημα, ἵνα συντελέσῃ εἰς τὸ νὰ πεισθῶσιν, ὅτι προσφέρουσιν πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὸ Στέμμα, ὅτι προσφέρουσιν ὑπερτάτας ὑπηρεσίας εἰς τὴ Α. Μ. τὸν Βασιλέα καὶ τὰ Σεπτὰ μέλη τῆς οἰκογενείας Αὐτοῦ, οὐχὶ ἂν πρὸ πάσης ἀπαντήσεως, ὅσον αὐτὴ καὶ ἂν εἶνε οὐχὶ πρέπουσα, ὑποχωρῶσι καὶ κλίνωσι τὰς κεφαλὰς αὐτῶν μέχρι τῶν σκελῶν, ἀλλ' ἂν ἐρρωμένως ἀνθίστανται, ἂν διδάσκωσιν, ἂν παρακαλῶσιν, ἂν ἱκετεύωσι, διότι οὐδεμίαν καὶ ἐγὼ μετὰ τῶν προαγορευσάντων ἀμφιβολίαν ἔχω, ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, τὰ Σεπτὰ μέλη τῆς Β. Οἰκογενείας, ἀκούοντα τὴν ἀλήθειαν, τὴν ἐπὶ κειμένων βασιζομένην, οὐδαμῶς λέγω ἀμφιβάλλω, ὅτι δὲν θέλουσιν ἀναλαμβάνει τὴν βαρεῖαν εὐθύνην τῆς ἐπιμονῆς Αὐτῶν.

(Εὖγε ! εὖγε ! ἐξ ἀριστερῶν).


## ΘΩΜΑΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

ΙΑΤΡΟΣ ΣΥΦΙΛΙΔΟΛΟΓΟΣ

Ἐπὶ δωδεκαετίαν συνεργασθεὶς ἐν τῇ Συφιλιδικῇ νοσοκομείῳ Ἀθηνῶν μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Παύλου Ἰωάννου, καθηγητοῦ τῆς Συφιλιδολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ.

Δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ 8–12 π.μ. 2–5 μ.μ. ἐν τῇ οἰκίᾳ του ὁδὸς Ἀγησιλάου ἀρ. 28.

Une institutrice Anglaise connaissant aussi bien le française cherche une bonne famille. S'adresser au bureau du journal.


# ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

## ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1901

### ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

| | | | | 31 Ὀκτωβρίου 1901 | 30 Σεπτεμβρίου 1901 |
|---|---|---|---|---|---|
| Ταμεῖον — Εἰς μεταλλικὸν (Κεντρ. Καταστήματος) | Δρ. 1,729,736.80 | | | | |
| Εἰς μεταλλικὸν (Ὑποκαταστημάτων) | » 132,316.89 | Δρ. | | 1,862,053.69 | 1,887,201.17 |
| Εἰς Τραπεζικὰ γραμμάτια Ἰονικῆς Τραπέζης | | » | | 1,269,385.— | 263,030.— |
| Εἰς κερματικὰ γραμμάτια δίδραχμα καὶ μονό